

Pinus densiflora 'Umbraculifera'

Wysokość	2 - 4 m
Szerokość	2-4m
Korona	broad fan-shaped, dark, dense crown, capricious growing
Kora i gałęzie	twigs light brown, bark brown-grey, grooved in rectangular plates
Liście	soft needles, straight to slightly wavy, 2 together, 3 - 10 cm, mid-green, evergreen
Kwiaty	♂ in clusters b ♂ the young shoots, yellow, fragrant flowers
Owoce	oval cones, 3 - 6 cm long, 2 - 3 cm wide
Kolce/ciernie	None
Toksyczność	Zwykle nie jest toksyczne dla ludzi, większych psów czy zwierząt hodowlanych.
Rodzaj gleby	any, fertile, well-drained
Wymagania stanowiskowe	Nie toleruje utwardzonej nawierzchni
odporność na mróz	6b (-20,5 do -17,8 °C)
Odporność na wiatr	good
Odporność na inne	odporny na mróz (strefa mrozoodporności 1-6), odporny na wiatr
Drzewo wybierane przez faunę	odporny na mróz (strefa mrozoodporności 1-6), odporny na wiatr, drzewo będące źródłem pokarmu dla ptaków
Zastosowanie	donice na drzewa, ogrody dachowe, tereny przemysłowe, małe ogrody
Shape	drzewo wielopniowem, iglak soliterowy
Pochodzenie	Japan, before 1890

Małe, często wielopniowe drzewo o szerokiej koronie w kształcie wachlarza. Drzewo dorasta do 4 m wysokości i zazwyczaj jest tak samo szerokie lub nawet nieco szersze. Młode gałązki są jasnobrązowe, stara kora jest brązowoszara i rowkowana w prostokątne płyty. Miękkie igły, ułożone w pęczki po dwie sztuki, mają od 3 do 10 cm długości i są średnio zielone. Są proste lub lekko faliste, więc często rosną nieco splecione. Igły ze starych gałęzi opadają, podkreślając charakterystyczny wachlarzowaty kształt drzewa. Owalne szyszki występują pojedynczo lub w parach, a po osiągnięciu dojrzałości są brązowożółte. Ta starożytna japońska forma została wprowadzona w 1890 roku, ale była uprawiana w Japonii znacznie dłużej pod lokalną nazwą "Tanyosho". Jego charakterystyczny kształt sprawia, że jest to przydatne drzewo parkowe, które może być również stosowane w małych ogrodach. Ma niewielkie wymagania glebowe i toleruje wiatr.